

rigsminister Ret i, at den større Folkemængde viser, at der er særlige Næringsveie i Kommunen; men Spørgsmaalet, hvorpaa det her kommer an, er, om Tilstedeværelsen af saadanne særlige Næringsveie ogsaa giver høiere Skatteevne, og det er ikke overalt Tilfældet. Det er ganske vist, at der er forskellige Steder, som paa Grund af deres større Folkemængde have Gyne til at betale en høiere Skat, og man behøver jo ikke at gaa langt udenfor Kjøbenhavn for at faae Beviis derpaa; men paa den anden Side er der Sognecommuner, hvor der er Fabrikvirksomhed, som ikke forøger Kommunens Skatteevne, fordi de, som drage Fordeel af denne Fabrikvirksomhed, ikke ere bosiddende i Kommunen og altsaa ikke efter den nu bestaaende Lovgivning skulle betale Formue- og Leilighedsstat til Kommunen. Jeg troer, at ogsaa herpaa har man et Exempel temmelig nær herved; man behøver blot at gaa ud paa Amager. Den nærmeste Commune paa Amager har en stor Folkemængde, men jeg troer ikke, at den store Forøgelse af Folkemængden, som har fundet Sted der i de fænesten Aar, er en Hjælp for Kommunen, og den Fabrikvirksomhed, som der udvikler sig, forøger heller ikke Kommunens Skatteevne, da det væsentligt er Beboere af Kjøbenhavn, som drive Fabrikkerne. Et noget lignende Forhold er der i forskellige andre Communer omkring i Landet. Jeg troer derfor, det maa være rigtigst, at den ene Tjerdedeel fordeles efter Amtsraadets Skjøn, skjøndt jeg vil give den høitagede Indenrigsminister fuldstændig Ret i, at det kan være vanskeligt for Amtsraadet at skjønne fuldstændig rigtigst. Jeg troer imidlertid, at Amtsraadet vil være meget varsomt med denne Fordelingsmaade, og at det kun vil anvende sit Skjøn, hvor det veed, at der er særlige Forhold tilstede, som gjøre, at Folkemængdens Forøgelse ikke har forøget Sognecommunernes Gyne til at betale Skat. — Der er til denne Paragraph knyttet et andet Forslag, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 32, som jeg har tiltraadt, og som gaaer ud paa at bestemme, at, naar en almindelig Indkomststat udskrives, skal hele Fordelingen ske efter Kommunernes derved udfundne skattepligtige Indtægt. Den høitærede Minister udtalte sig imod dette Forslag,

fordi han ansaae det for usikkert, i hvilken Form en Indkomststat vilde blive vedtagen, om den blev en Indkomststat efter Procent- eller efter Contingentsystemet. Jeg troer, at det var den høitærede Ministers Mening, at, saafremt der blev vedtaget en Indkomststat efter Procentsystemet, vilde han billige dette Forslag; Grunden til, at han modsatte sig det, var, at han endnu frygtede for, at Indkomststatloven ikke vilde blive vedtagen i denne Form. Jeg skal ikke tale om, hvilken Udftg der er til, at enten den ene eller den anden Form bliver vedtagen; men selv om man skulde komme til et Contingentsystem, troer jeg, at man maa være enig om, at endog ved det vil der komme til at foreligge et bedre Materiale til Bedømmelsen af Skatteevnen, end der tidligere har foreligget, og naar det nu kun er denne Mulighed, at Contingentsystemet skulde blive vedtaget, som gjør, at den høitærede Minister modsætter sig Vædringsforslaget, troer jeg rigtigst, at det vil være rigtigst at stemme for det. — Blandt de andre Vædringsforslag skal jeg tillade mig at udtale mig om det, der er stillet under Nr. 25 til § 44. Jeg har været med til at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 5 til § 14, men der er mellem disse to Forslag den store Forskel, at i Sogneraadet er det en valgt Formand, der, hvor der er Stemmeligbed, skal afgjøre Sagen, ved sin dobbelte Stemme, medens der derimod i Amtsraadet ikke er nogen valgt Formand. Efter min Opfattelse har Amtmanden allerede som Formand i Amtsraadet og som Stemmegivende en større Myndighed, end det forekommer mig at være stemmende med kommunal Selvstændighed, og at forøge den ved at give ham en dobbelt Stemme, kan jeg ikke gaae ind paa. — Med Hensyn til det Vædringsforslag, der er stillet til § 45, skal jeg anbefale, at man forkaster det. Jeg havde, saaledes som Sagen kom til os fra det andet Thing, og eftersom dette Punkt var formuleret i Regjeringsudkastet, troet, at man nu skulde være bleven enig om denne Sag ved at indrømme disse tarvelige Befordringsgodtgjørelser, hvorom der er Tale. Det er mange Aar siden, at denne Sag første Gang kom paa Bane i Rigsdagen, hvor den ogsaa dengang fandt megen Modstand. Jeg har altid i denne Mod-